

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára:</p> <p>Egész évre ..... 8 kor Fel évre ..... 4 + Negyed évre ..... 2 +</p> <p>Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felolós szerkesztő, lapfajdos és kiadó:</p> <p>ANDOR PÁL.</p> <p>MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.</p>	<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal:</p> <p style="text-align: center;">Fő-utca.</p> <p>Hirdetések díjszabás szerint.</p> <p>Kéziratok nem adának vissza.</p>
--	---	--

A mi demokráciáink.

Nagyobb hazugságot, mint a magyar demokracia, alig találunk Europa legújabb történetében. Mert míg intézményeink és törvényeink évtizedek óta egyfölegyig a demokracia jegye alatt születtek meg, nélkülözik a demokracia szellemét, de még inkább nélkülözik a társadalmi fellegős. A mi demokráciáink csupa felületes külsőségeiben nyilatkozik meg, nincs benne semmi tartalom, tehát nem demokracia. Sőt! Leleplezésül szolgál annak az urakodó közszellemnek, mely halalos ellensége a demokracziának.

Bizony úgy van, hogy sokkal inkább voltak demokraták ötvenkét esztendő előtt, sőt 1867-ben is, mint most, amikor fennen hirdelik mindenfelé, hogy előre haladtak és műveltek vagynak. A szabad szellem vissza fejlődött nálunk hatalmasan és ha ez a visszafejlődés még sokáig tart, a jövő generáció még csak megérteni sem fogja tudni, hogy miképpen történhetett az, hogy valaha országok népei ezzel a jelszóval indultak a véres csatába.

— Szabadság, egyenlőség, testvériség.

A szabadság mostanában abban nyilatkozik meg legeklatánsabban, hogy az utasok haragosan kikelnek a rendőri brutálisok ellen, a testvériség úgy nyilvánul

leglátásosabban, hogy előkelő hölgyeink jötekonyasági bazárt rendeznek és czukorkákat visznek a kórházakba, egyenlőség pedig nincsen. Csak a templomban hirdetik s ott is igérik, hogy majd lithagyván a siralom völgyét, az Úr színe előtt egyenlők leszünk. Ezért, hát ezért folyt annyi vér 1790-től csaknem egy századon keresztül mindenfelé ezen a világon!?

Nálunk Magyarországon egy főoka van a közszellem ezen süllyedésének. Mágna-sínik soha nem voltak demokraták és a magyar művelt közönségnek nincs forróbb vágya, minthogy a mágnaosk nyomába jár-hasson. A grófi és bárói czimert éppen úgy mint hajdanában, most is ugyanaz a glóriás fény ragyogja körül, mely előtt hasra vágódott a burger és szent borzalomra fogta el a jobbjogot. Mint minden másban, a társadalmi fellegősben is a mágnaosk vezetnek nálunk most is, a diplomás, a hivatalnok, a kereskedő és iparos polgárság, melyet a szocialista burzsoának nevez igen találosan, vakon indul utának. Vakon, mert míg a mágnaoskja tudatos, a saját előnyeinek megoltalmazása és kivételes pozíciójuk fontartása végett tiporják lábál a demokracia életét, tehát a maguk önző szempontjából igen okosan csinálják a dolgokat: addig a polgárságot a majmolás politikájában semmi

okos czél nem sarkalja. Majmol, nem azért, mert hiú és hiányzik benne az érzék a nagy eszmék átérésére, melyek mostanában a világot mozgatják.

A legtöbb vidéki kaszinó, vagy uri társaskör en miniature a Nemzeti kaszinó. Mint a Kossuth-Lajos utczai büszke palotában a vidéki kaszinókban is a születés, vagyon és felekezet az, mely kvalifikál vagy nem kvalifikál, no meg aztlan mindenestere párbajképesség. Mert ó van e nyomorultabb pária ezen a nagyvilágon, mint az ottlan nádragos magyar, akire a kaszinói becsület-bíroság kimondta, hogy lovagias elégtételle alkalmatlan!?!

A kis és nagyobb városok lakossága kasztokra oszlik, olyan kasztokra, melyeket társadalmi érintkezés dolgában áthidalhatatlan örvény választ el egymástól. Hallgatólag meggyeznek mindegyik kaszt abban, hogy megítél terjed az ő köre s ezt a határvonalat ovatos érzékenységgel respektálják. A templomban, színházban vendéglőben külön helyen ülnek, egymás mulatságaira el nem járnak s amikor a közélet forumán találkoznak, ott is tudatában van az érzeti mindegyik. Még a másik szerfájából való. Még a temetőben is egymástól elkülönített helyeken borul rájuk a sir földje. Az élet megszűnik, de a kaszt nem.

TÁRCZA.

Finish

— Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárczája. —

A tribúnok tömve emberrel. Komoly, látszóvegen urak. utolsó divat szerint ültözködve sürgönek a totalitörz bódék és a buknamek erekesztek páholyai körül. Gyönyörűsége szép asszonok-csupa világos, habos, könnyű tonletti, seyméből és eszikéből szótt szimfoniója a tavasz-nak nyüzsgönek, mint hajbai egy szines vízeseinek le-fel a tribúnok lépésőin. Katona tisztak az enkediszi uniformajárkarkázak szines foltjaikkal az glán, pezsgő előtti tömeget. Egy szép tavaszi versenypan egész mozgalmassága ömlik el a verseny pályán, mely téli almából im ily pompásan ébredett. A ház és élénkség most érte el tetőfokát. Épen megcsendült a nyergelésre szólító kis harang A szezon eseménye, a hadsereg nagy akadály versenyje következik. Izgalommal telik meg a levegő,

A szép asszonok karjukra kapják uszályukat és sietnek a nyergelő felé, gavallérjaiktól követe. Mindenki látni akarja a krekkeket, mielőtt a küzdes terére kilépnének. Jelöltje mindenkinek van; de meg kell őt vizsgálni: vajjon milyen az állapota, készen e a nagy merközésre. Nem történt e valami baja? A bírói páholy előtt is sürü a esopotulások. Nézik a grözö tisztelődjeit. A remek tömör szobrot a finish lovagja zokot. A szobor mesteri. A nemesorfajú paripa szinte megleveledni galoppja közben és lovassa, amint az állat nyakára hajtott testtel viszi előre csupa természetes valóság. A szobor tisztá ezüstjén szikrázik a meleg napugár, vidám, gondatlan derü hullámzik körülte. Az pedig áll mozdulatlan, Ércalakja oly nyugodt és mégis jelképei e vidám tömeg életét mely csupa lázas küzdes egy nagy finish az élet nagy czelja? A szerencse, nyugalom, boldogság — vagy kitűndő meg mondani mely czel felé? . . .

A mázsálóban előkelő kis csoport gyűlt egy fenyveszörűi paripa köré. My dear volt ez, a verseny kiállított favárja; remek állat. Hosszu testét

velony lábak hordták és karsu nyakan finom, szürke fejcsuké állt. Teljesen késnek látszott és tárcmetlen toporékolással mintha jelezni akarta volna, hogy nehezen várja a pillanatot, a melyben gazdáját győzelemre viheti.

Ez mellette állott. Szentmarjaj Pista a déleczeg ulanús—fohadnagy, szép kegyeltárius barna legény, karsu és izmos. A piros szegelyű réher dreszsz, mely fölé hanyagul volt reávetve a bő katonakönyv, pompásan festett rajta. Felkénykövel a lova nyakára támaszkodott és azzal foglalatokodott, hogy lovaglóostora ezüst karikájába betüzözz egy ego piros rozszaszál.

— Ez lesz a talizmánom, Márta, sugta egy batizstruhás szőke lány, aki ki büszke örömmel verdeste My dear domboru szügyet.

— Márta boldogban mosolygott.

— Talán nincs is reá szükség. My dear pompás kondícióban van. Egy látom egészen fit.

A löhoz szokott lány szakértő szemmel vizsgálgata az állatot. Majd a fohadnagra emelte meleg tekintetét és aggodó hangon tetto hozza: — Csak vigyázzon Pista. Maga oly vakmerő.

Balkányi Ernő könyvkötészete Alsó-Lendván.

Elvállal és készít

mindennemű könyvkötő-munkát

A FÜZÉSTŐL A LEGFINOMABB DISZKÖTÉSIG ;

elvállalok továbbá képek, fotografiák, tervek, rajzok és térképek cachirozását, ugy minden e szakba vágó munkát.

De hiszke mágnison, dőlyfős deszterin és pógós tekintetes uron, vagy asszonyon messze tudásig a parvenü. A ki szegény volt és gazdag lett. A ki szögla volt, urra lett. Ezek az emberek, akiknek a demokraczia intézményei és vívmányai lették lehetővé, hogy nyomott helyzetükből kiemelkedjenek a parvenik és legáltalában ellen-ségei az egyenlőség elvének.

Es mit szólunk a sok új magyar ne-meshez? Napról-napra szaporodnak ők, gunygarja az ősi nemességüknek és gyászára a demokratikus elvének. A kinek sok pénze és csak egy kis öszekötése van az intéző körökkel, jatszi könnyűséggel megkaphatja mostanában a magyar nemességet, pl. o. „a kolbász gyártás terén szerzett érdemei elismerésül.” A polgári öntudatnak és férfiaságnak nyílt arcúl útjéze ez a napról-napra szaporodó sok új magyar nemesség. És hogy tört magat utanna mindenki, akinek csak valamicske érdemei vannak.

A magyar intelligens ifjúságban már hiába keressük a demokráta vonásokat, melyek az apákban oly hatalmas tudtak megnyilatkoznai. A mai ifjúság előléte és konzervatív és amellet kétségbevitelen stréber. Ilyeneknek nevelti őket az élet, melynek nyilvánulásaiban mindinkább esőkten a szabadság, egyenlőség, és testvériség. A párbaj-maniától és felekezeti huzavonától megreméteztett egyetemi ifjúság már csak hírből ismeri a demokráciát. Üres pöz az a fiatal uraknál, hogy márczius 15-ét megünneplik és koszorút tesznek Petőfi szobrára.

Hej, de milyen más millyennek álmodták a jövőt Kossuthék és Petőfik! Sivár külsőség maradt meg mindaból, a mit a nemzetnek hagyományoztak. Külsőség az is, hogy még ünnepljük őket, mert megérténi őket már nem tudja a mai generáció.

A demokrácia meghalt. Fölfogtámadni. Fölfogtámadni, mihelyt akad ismét néhány nagy ember, aki föltudja rázni a nemzetet, hogy jót tegyen vele.

Tétel a szerkesztőhöz.

Az alábbi levelet vettük, melynek közlésére kértünk fel.

Tek Szerkesztő Ur!

Becses lapjában ismételen jelentek meg cikkek és Mizerak czime alatt kritikák, melyek tárgyazak városunk czernyi hajait, sokszor megbotránkoztató álláspontainak.

Ez a munkásság bár hitosítja a polgártársak hálaát elismerését, mégis — sajnos — nálunk eredménytelen maradt, mert itt nagy a köd de nem az a jótékony köd, mely a szőlőszemeket puhítja és erleli, hanem az, a melyk fátolyozza a szemeket és erleli a rendtelenséget és puhítja az energiát.

Ezért tehetetlen a mi Előjáróságunk, de nem mintha nem akarna tenni, de nem tud, mert keze bilences van, melynek kulcsa a közigazgatási irodában rozsdásodik.

Erek óta magam is azon fáradozok, hogy ezeket a rendtelenségeket korlátozzam vagy megszüntessem; a város gyűlésen, a közigazgatási hatóságokhoz intézett beadványaimban mindig a köztérleteknek megfelelő állapot megerteremést céloztam.

A néhány száz közigazgatási szakasz sok mindenről intézkedik, de ha nem hatják végre, — a legbelsőbb törvény szabhatok sem er.

A közrend és egészség betartására nálunk csak az van kötelező, ki azt önkény, jószánál ó betartani akarja; a kinek a közérdek terelere vannak, — az a bántetlenül sértheti meg azokat tetszése szerint.

Ez pedig nagy baj; anarhikus állapotok fognak ebből a nembanomagból fejlődni; az ember erőseje és etete folytonos veszélynek lesz kitéve és oroslást hiába var; a város nemcsak a példátlan moesaráni feg aláübnedi, hanem meg felül rá egy óriási szemétdomb följa az

betemetni és hirdetni az a sötét közigazgatási korszakot, melyben most nyúgnak.

Ha ez így tovább megy, bizony kénytelen lesz a lakosság a várost elhagyni és boldogabb vidéket új lakohelyet alapítani; ha ez talán bajos volna, — tessék vastasztani; menjen a közigazgatási innen, mert ilyen közigazgatás nélkül jobban boldogulnánk!

Azonban nines kizárva, hogy levelek. Lehet, hogy a hatóság azért tüni a marhának és serte-seknek a sötéteben való keresztül hajlástát, hogy a heti vásár elemi cikkeknek puhabb alapot szolgáltasson, a mit a humanizmus parancsol, de talán a szépsézetű erzek is kívánja a templomterület díszítését. Hogy a hadak csapatként tanyáznak a járdákon, talán ezt azért túrk, mert ez városias színt ad közösgúnknak.

A lovák szaguldása és a gyorsajtás talán ellenkébbe teszi utcaünk életét, károsabbá a várost, a mi szinten emeli talán jóhírünket.

A fekte erben a lovák usztatása a víz győerejét növeli talán, a mennyiben a lovák a tiszta vizet szilárdabb anyagokkal látják el időközönként.

A templomterület a báboosk valóságos pajta nagyságu korsmeként állítanak fel a járdán; ezt is a humanizmus parancsolja, mert a ki lette magát a padokon elfektheti, ha csak kis sátrak volnának ott — ezt nem lehetné, hanem kénytelen volna tovább állni. Aztán az sem utolsó dolog, hogy a templomt emeknek ezeknek a mérszörök sátrakban legyen viszhangja, mert a részeg embereket jól esik, ha kikurgathatja magát.

Mi a trachoma körözés nekünk, mikor az a jól emittit köd amugy is elfátyolozza azoknak a szemekt, kiknek a tisztánlátásra legnagyobb szükségük van.

Csak futólagosan említettem ezenem egy pár rendtelenséget, hogy én is hozzájáruljak ahhoz a hálátlan munkához melyet tek, szerkesztő Ur; nem szűnik mindazt támadni, a mi Alsó-Lendva városának hátrányára van.

A-lendván, 1900. szept. 11.

Tisztelettel

MATYASOVSKI VINCE
községi képviselő.

lnkább veszítse el a versenyt, semhogy valami baja történjen.

Szentmarjaj arca hírtelen komorrá vált.

— A versenyt meg kell nyerni Mártha. Tudja meg, karrierem, boldogságom, becsületem, minden e versetűtől függ-vagy mondja, tudna maga szeretni egy embert a kitől kifizesetlen versenytörzások miatt elveszt a kardbajtjat? . .

A léány eláspádot. Idegesen nézett a főhadnagy arcába, a mely komoly elszántágot tükrözött. Egy pillanat múlva azonban Szentmarjaj ismét az előbbi vidám kifejezést öltötte fel.

— Kis bohó. hiszen csak tréfáltam, szólt. Nem olyan komoly az eset. Igaz csak azért, hogy megkarom nyerni a versenyt és meg is fogom. Ha csak egy kicsit segít a huszárok Istene. Pá, kis Mártha, esengetek. Menjen a mamóhoz már türelmetlen lesz.

A főhadnagy kezébe vette a léány kis kezét és megéskölte azt a piezi helyet, belül, a tenyer felé a hol a nyerselyem kesztyűnek az édes, fehér hót fedetlenül hagyták. A esők ugy tünd fel Márthának, mintha hosszabb és forróbb lett volna a szoknálant. Olyán volt mint a melyet bu-cuzára adnak hosszú ut előtt . . .

Eles esengétek . . . Az indító feher zászlaja lecsapodik. . . Start.

A tömegben a nagy szennézők atlétes izgalma vez er. Rednagaz ed mindenkire, de talán a komoly, blazirt nagy szakállu úrúrt kezdve, a ki a bírói páholyból már ezer tufeseményt nézett végig előkelően mint ezt, egész a kereskedő segédig,

aki ma van először lövésenyen. Mindenki látni igyekszik. A legtoebben a feher korláthoz iparkodnak, mások a toronyhoz, vagy a tribúnák legmagasabb lepesőre futnak fel, hogy minéljobban juthassák az izgalmas futás lefojását. Az izgatottság a mely az embert minden versenyzes látára elfogja, melynek elemi az örök emberi kíváncsiság és küzdesben, a győzelem és vereségben való szinte pervers gyönyörűség, mint egy forró áram terjed el a levegőben. Legizgatottabbi: az asszonyok, az ő finom idegeik legfeszültebbnek a hasonló szennézők iránt. A szép szemek csillagnak, a finom nyakak előre nyulnak, a kiesi kezek góresően összerosznak, hogy legteljesebben vegyék ki reszkést a küzdes gyönyörűségéből, a finish momorából.

Ezalatt a lovasok az első fordulatot megtették. A feszültség egy pár pillanatra felenged. A startot követő halálos esendet zavaros zsihongs váltja fel.

— Mind szeszien veszik az akadályokat. My dear előre tört, Sorba elhagyja őket. Most már biztos. Hallatszük öszveissa, mindenfelől.

My dear csakugyan vezet. A lovak most fordultak be az egyenesre. Most már csak egy akadály van előttük. My dear hosszakal előre van . . . Ugy látszik, a győzelmet már nem lehet tőle elvenni.

Az utolsó akadály előtt pár száz méterrel azonban a lo szaguldása hírtelen, észrevehetetlen megakad. Irma megállással, tempója bizonytalanra váltik. A csoportból egy más paripa váltik ki, eleri

és csakhamar el is hagyja. Az akadályt már előtte veszi.

— My dearnak vége . . . Gabriol! . . . Gabriol! . . . Ordítja a tömeg.

E közben Szentmarjaj My dear hátán futdten dolgozik. Sarkantyuját a lo lágyékába vágja és hatalmas ostorsapásokat marta a nyakára. De hiaba. A lo erőlködik. kinyúl, azután ismét vissza esik.

Atközött dög . . . A győzelem előtt lagyna eserbe. — Hisz ez nem lehet . . . Az íment még jatszva galoppozott . . . Mondja a főhadnagy kétségbeesetten. Előrehajol és itözna látja, hogy a lo orrából keskeny, sötét, vér hull lassan, csendesen . . . Vége . . . Orverzett kapott. Suttogja a főhadnagy. E perczben ermek az utolsó akadályhoz. My dear

összeközd, mindent elget a legutolsó akadályon. Szentmarjaj érz, hogy a lovas sikerüljön fel. De előre tekintve látja, hogy Gabriol már tul van az akadályon és biztos szökéssel halad a bírói páholy felé, a melytől már alig száz méter választja el. Hírtelen vaskézrel kapja vissza az ugrásban lévő állat zabjátját ed meghorpan . . . Lába a fővénybe akad és visszarak a palya homokjára . . . A többi paripa rajtuk keresztül rohan a cél felé, a melytől 10 és lovas nem érnek el a község. A versenyt néző. Zavaros lárna támad. A szőzőség átörve a korlátlan rohan a szerencsétlenség helye felé! Az orvos is előkerül és előhozak a hordályt. Néhány katonaszót a szemét törölteti, egy lovaslegény zokog, egy foherruhás léány pedig ajátlan visznek a kocsijába.

BÁTTASZÉKY LAJOS.

HIREK.

— Az áll. tisztviselők fizetése-mé-lése. A pénzügyminisztérium számvevővé-ségi osztályában már elkészültek az azal tervezettel, amely az állami tisztviselők fi-zetésének és nyugdíjainak rendezésére vonatko-zik. Kétféle tervezetet dolgoztak ki. Az egyik szerint az állami tisztviselők minde-mikora akkora fizetést kapna, amekkorát ugyanabban az állásban lévő tisztviselő Ausztriában kap. Ez azonban oly külömbö-zetesen jelent a költségvetésben, a mire alap nem igen képzhető el ez idő szerint. Azért a miniszter rendelkezése egy másik tervezetet is kidolgozták. Ez is abból az elvből indul ki, hogy Magyarország tisztviselőinek alap-fizetése elérje az ausztriai tisztviselők alap-fizetését. A külömbözetet azonban egy akcja csökkenteni a régi és az új tétel között a miniszter, hogy egyes fizetési osztályokat csökkentti a fokozatok számát. A fizetése-melés terve ma a legközelebbi jövőben azonban még csak terv marad. Két év múlva ezekre az állásokra az ausztriai fizetési mértékben kerülhetnének, míg csak az egész nagy munka befejezve nincs.

— **Negyszáz új iskola.** Wlaciuss miniszter egy tervet dolgozott ki, mely szerint az országban 400 új iskolát és tanítókat fog építtetni. Az a baj tudniuk, hogy az ország 400 állami elemi iskolája bérházként van. Wlaciuss Lukács pen-zügyminiszterrel egyezett meg, hogy az ehhez szükséges öt millió koronát a pénzügyminiszter öt éven keresztül egy milliós részletekben a budgetbe teszi. A terv mindenesetre szép és üdvös és egy régi hiánynak fog segíteni.

— **A szőlővezécs és szőlőjványok** eladá-sának megkönyvítését végezték a földművelési mi-nisztérium felhívja azokat a szőlőbirtokosokat, akiknek európai vagy amerikai szőlővezécsökkel, vagy szőlőjványokkal rendelkeznek, hogy kesz-teiket fajtá, minőség (sima vagy gyökeres vesszők ovtványoknál az alány és a rejt őltől honti fajtá) és mennyiség szerint a termelési hely és az ezen-kennti eladási árak megjelölésével f. h. 20-ig jelentsék be vármegyéi területén a csáktornyai, alsólendvai, nagy kanizsai, letenyei és nevai já-rásokból Ulcsiny Károly szőlészeti és borászati felügyelőhöz Csáktornyán, míg a többi járásból a tapolezai vincerleriskola igazgatójának.

— **Gerlocy Géza** a kassai gazd. tanintézet közgazdasági és jogi tanszékének tanára, a „Gyakorlati Mezőgazda” felolós szerkesztője a napokban adta ki „*Ismerje meg gazdasági aendémis és tanintézetek halgatói a gyakorlati gazdák részére*” című könyvét. Eznek munka régóta érett hiányt pótló a mezőgazdasággal foglalkozók körében, mert a mellet, hogy az őt természetbe vonatkozó összes, törvényben vagy rendeletben alapuló jogi szabályokat rend szeres és könnyen megérthető irányban tsmerteti, ezen felül részletesen mellátja az összes maganjogi és közjogi szabályokat, a melyek a gazdát vagy az általános nyelviségt mint a gyakorlati élet nem pontjából kiválóan énikszóval fel öleli az egész jogleletet. A mű a szerző kiadásában jelent meg. ára 5 korona. Megrendel-hető a szerzőnél; Kassán a Gazdasági tanintézetben.

Egy jó házból való fiu mint ta-nocsa azonnal felvétetik **Petrítsch M. kézműru, fűszer, vas-és deszka kereskedésében Stridón (Zalamegye).**

CSARNOK.

Csalódások.

Irta E. Dervarics Kálmán.

Gyerekek? — mondan magamban, igaz hogy még csak huszonköt éves vagyok, ő pedig, úgy látszik ötvenen fölül van, s nem vehetem szeret-nek, hogy engem is gyerekek mond... szeret-ném ha gyerek helyett vejenek mondana majd, jaj de boldog lennék ezzel az ártatlan kis galamb-bal. . . .

Nem untatom az olvasót annak leírásával, hogy az ebéd-les hogyan történt, elég annyit tudni, hogy mi hármán egy kis asztalnál ülünk, hármunknak egy táblán szolgálókat fet az étel, s hogy én kedves kis Malvinának a legjobb falat-okat juttattam. sajnos, hogy nagyobbreszt tá-nyérján hagyta, aig evett valamit, s minthogy valamet eszemköt állt, észrevettem, hogy lopva soká arczomon felejté szemét, s midőn reá néztem, elpiul.

Détulán két óra lehetett, midőn a kocsi a gebeket befogja, Malvin és én, settünk a koci-hoz s előbbi helyünkét elfoglaltuk, két társunk is nem sokára bomászott a kocsiá, az öreg ur pe-dig már minket megelőzve a bakra ül.

Gyönyörű meleg, verőfényes őszi idő lett, s két társunk ismét elaludt, oh de szerettem ezt, legálabb kedves kis Malvinammal zavartalanul tarsalaghatunk; — ő megmutatta naplóját, egy kis tiszta lapokkal elátott könyvecskét vett elő tászkájából s átnyújtja nekem, s kért hogy nevemet írjam bele.

En a könyvecskét s az írót átvettem ölet s egy tiszta lapra ezt jegyeztem bele: „Kedves angyalom, Malvinám, én már megvalóítottam ke-regednek, hogy forrón, lángolón, hátatársulán se-retem, — ah! monda meg, vagy csak írja ide e lapra, vajon kősz e kedgyed szereltemet viszo-nozni; oh! joggelvezte fel ide; szeret e engem?”

Malvin reszkette vette vissza tőlem a köny-vecskét és írót, s felre fordulva s előreje írta ugyanazon lapra: „igen! s betette a könyvecskét, s kezei közt tartá, aztán reám nézett s halk sohajtás hallatszott ajkairól.

„Szabad keremem” — mondan, a s köny-vecske után nyugtalan.

Malvin zavarodva szorította a könyvecskét kezei közé, de én ellent állás nélkül kivettem kezéből s felnyitám s az „igen” szóát olvásám, s kezét ajkainhoz emelve megcsókoltam. „Oh! mily boldog vagyok most,” mondan, „ada Isten, hogy szerelmink örökké tartó legyen, ada Isten, hogy kedgyed pár év múlva kedves kis feleségemnek nevezhessem.”

„Nini!” — kiáltott fel Malvina örömmel — „mindjárt Székessébhérvára érünk!” „Jó, én ennek nem örülök” — sohajtám rezegve. „En azt szeretném, ha utazásunk a végzetlen halálig tartogna, a legyelel helyen láthatam.”

Malvinának egy bánatos könyesepp rezgett szemében.

„Oh! monda kedgyed! — kérdem — „hol és mikor találkozhatunk ismét?”

„Jövő évi márczius 20-án Velenczébe utazunk edes atyámmal, de boldognak érezném ma-gamat, ha ön is oda jőne,” vlt valasza.

Kissé gondolkoztam, aztán jobk kezemet nyujtva ezt mondan neki; „ott leszek, s ott jo-gyezzük el magukat egymásnak.” . . .

„Erre örömmel nyujtom kezemet” — vala-szóla a gyönyörű leány.

Még az nap tavóbb utaztam Székessébhérvá-ról, Malvin a palotai utcában, a 6-ik számú ház egyik ablakából fehér kendővel intett Isten hozzá-dott.

1853-évi márczius 20-án megjelentem Velen-czében, a szent Márk terén állt posta hivatalba

mentem, hogy edes atyám számára egy levelet feladjak; a folyosón egy jegyzék volt a falra ra-gasztva, kiváncsiságom oda vonzott, a „Postres-tanté” levelek jegyzéke volt az, s rajta állt nevem; „Velemény Kristóf,” s az is oda volt jegyezve, hogy az „Albáról” vagis Székessébhérváról érke-zett.

Megdöbentem erre, rémes sejtetem furodott keblemben, s eszeveszetten settem a postaszobá-ba, s utelvetem felmutatva átvettem a levelet, gyaszkeretű borítékban volt, reszkette bontottam fel, s a mint bele tekintettem, majdnem szörnyet haltam fájdalommal; a level tartalma ez volt: „Kedves uram! Fajdalommal értesítem önt, hogy szeretett leányom Malvina a mult hó, vagis február 20-án tartott iteni tánczyagomban any-nyira megfűtötte magát, hogy fekvő betegge lón s a legzodonasabb ápolás és orvosi segyék daczára tegnap este elhunyt, utolsó szavai azak is ön nevet említette.”

Majdnem megőrültem fájdalommal, lakó-sorom siettem, a divánra vágtam magamat és sirtam keservesen.

„Oh kegyetlen sors! boldogságot vártam tőled s te gyszt hoztál nekem! ez iztortató!”

Vége.

2548/1900 tk. sz.

Árverési hirdetemény kivonata.

Az alsó-lendvai kir. járásbírósgaz, mint telek-könyvi hatóság közölnie teszi, hogy Gross Laura fej, Dr. Viola Ignacze, Gross Karoly Jakab, Gross Ferenc és Gross Dezso Lajos képviselék-ben özv. Gross Lajosné szül. Kohn Karolin cger-zegi lakos, végrehajtójának Koszticz (Koszczarez) Istvan ganciss lakos végrehajtást szendvede eleni 226 frt. vagis 452 kor. hátralejos tökékövetes és járuléki iránti végrehajtási ügyében az alsó-lendvai kir. bíróság területén lőve gancissai 7. sz. tjkvbeni 1. 5. sorsz. ingatlannak a B. 2. és B. 5. alatt tulajdonként bejegyzett végrehajtást szendved Koszticz (Koszczarez) Istvan illetőségű kepezo az adó tulajdon 377 koronára becsült $\frac{1}{3}$ részere 377 koroná kiáltással árban, az u. ó. 248. sz. tjkvben $\frac{1}{3}$ sorsz. 68. hrsz. (Ház udvar es kert) imént nevezett tulajdonát kepezo az adó tulajdon 1017 koronára becsült ingatlanra eszesben 1017 koroná kiáltással árban, — az u. ó. 299. sz. tjkvbeni 1. 1. sorsz. 647. hrsz. ingatlannak a B. 4. B. 5. alatt tulajdonként bejegyzette vlt imént nevezett tulajdoni illetőségű kepezo most Szobotin Istvaz ganciss lakos nevén álló az adó tulajdon 479 koronára becsült $\frac{1}{3}$ részere 479 koroná kiáltással árban, — az u. ó. 339. sz. tjkvben $\frac{1}{3}$ sorsz. 581. hrsz. ingatlannak a B. 1. és B. 3. alatt tulajdonként bejegyzette vlt imént nevezett Koszticz Istvan tulajdoni illetőségű kepezo most Vinkovics Andras es neje Bajnuk Mária ganciss lakos nevén álló az adó tulajdon 359 koronára becsült $\frac{1}{3}$ részere 359 koroná kiáltással árban elrendele, és a fennelb megjelölt ingatlanok az 1900. október hó 15-ik napján délelőtti 9 órakor Gancissai községgházánál megtar-tandó nyilvános árverésen a megallapított kiáltással áron alól is eladati fno.

Árverezsi szándékúok tartoznak az ingatlano becárának 10%-át kespészpen, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árformálmal számjotot es az 1881. evi. mon. I-en 3333. sz. a mint igazgáz-ügyminiszteri rendelet S. §-ban, kijelölt óvadéke-gyes értékpapirban a kiállított kezehez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánátpénznek a bíróságmal előleges elhelyezeséről kiállított szabályzatra elismervény át-szolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1900. évi julius hó 5. napján.

Az a-lendvai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Fehér Dezso,
kir. albíró.

De büszke mágnáson, dolyfős dzsentrin és gögös tekintetes uron, vagy asszonyon messze tudás és parvenú. A ki szegény volt és gazdag lett. A ki szolga volt, urrá lett. Ezek az emberek, akiknek a demokraczia intézményei és vívmányai feltétlenül lehetővé, hogy nyomott helyzetükből kiemelkedjenek a parvenúk és legáltalában elleneségei az egyenlőség elvének.

Es mit szóljunk a sok új magyar nemeshöz? Napról-napra szaporodnak ők, gunyáira az ősi nemességnek és gyászára a demokratikus elveknek. A kinek sok pénze és csak egy kis összeköttetése van az intéző körökkel, jatszi könyvséggel megkaphatja mostanában a magyar nemességét, pl. o. „a kolbász gyártás terén szerzett érdemei elismerésül.” A polgári öntudatnak és férfiaságnak nyílt arcuzt útjese ez a napról-napra szaporodó sok új magyar nemesség. Es hogy törő magát utánna mindenki, akik csak valamicske érdemei vannak.

A magyar intelligens ifjúságban már hiába keresünk a demokráta vonásokat, melyek az apákban oly hatalmasan tudtak megnyilatkozni. A mai ifjúság előkéle a konzervatív és amellett kétségbeeslően stréber. Ilyeneknek neveli őket az élet, melynek nyilvánulásában mindinkább csökken a szabadság, egyenlőség, és testvériség. A párbajmániától és felekezeti házsvonától megmegtelyezett egyetemi ifjúság már csak hírből ismeri a demokráciát. Úres pöz az a fiatal uraknál, hogy márczius 15-ét megünnepeli és koszorút tesznek Petőfi szobrára.

Hej, de milyen más milyennek almodták a jövőt Kossuthék és Petőfők! Sivar külsőség maradt meg mindabból, a mit a nemzetnek hagyományoztak. Külsőség az is, hogy még ünnepeljük őket, mert megértém őket már nem tudja a mai generáció.

A demokrácia meghalt. Fölfog támadni. Fölfog támadni, miheiyt akad ismét néhány nagy ember, aki föl tudja rázni a nemzetet, hogy jót tegyen vele.

Levetl a szerkesztőhöz.

Az alábbi levelet vettk, melynek közlésére kértünk fel.

Tek Szerkesztő Ur!

Becses lapjában ismételen jelentek meg cikkek és Mizerák ezme alatt kritikák, melyek tárgyazak városunk ezernyi baját, sokszor megbotrinkoztató közállapotainkat.

Ez a munkásság bár biztosítja a polgártársak hálas elismerését, meisz — sajnos — nálunk eredménytelen maradt, mert itt nagy a kód de nem az a jótékony kód, mely a szőlősemekek puhitja és ereli, hanem az, a melyk fátyolozza a szemeket és ereli a rendtelenséget és puhitja az energiát.

Ezért tehetetlen a mi Előjáróságunk, de nem mintha nem akarja tenni, de nem tud, mert keze bilinesen van, melynek kulcsa a közigazgatási irodában rozsdásodik.

Evek óta magam is azon fáradozok, hogy ezeket a rendtelenségeket korlátozzam vagy megszüntessem; a város gyűlésen, a közigazgatási hatóságokhoz intézett beadványaimban mindig a köztisztviselőknek megfelelő állapot megteremtését céloztam.

A néhány száz közigazgatási szakasz sok mindentől intézkedik, de ha nem hajtják végre, — a legelősebb törvény fabatkat sem er.

A közrend és egészség betartására nálunk csak az van kötelezve, ki azt önkényt, jószámlát elbetartani akarja; a kinek a közérdekek terüire vannak, — az büntetlenül sértheti meg azokat tetszése szerint.

Ez pedig nagy baj; anarchikus állapotok fognak ebből a nembanomagságból fejlődni; az ember egészsége és etele folytonos veszélynek lesz kitéve és orvoslást hiába vár, a város nemcsak a példátlan moosarban fog aláhalódni, hanem meg fál rá egy óriási szemetedomb fogja azt

betemetni és hirdetni azt a sötét közigazgatási korsorakat, melyben most nyögünk.

Ha ez így tovább megy, bizony kénytelen lesz a lakosság a várost elhagyni és boldogabb vidékre új lakóhelyt alapítani: ha ez talán bajos volna, — tessék választani: menjen a közigazgatás innen, mert ilyen közigazgatás nélkül jobban boldogulnánk!

Azonban nincs kizárva, hogy tévedek. Lehet, hogy a hatóság azért téri a marhának és sertésnek a sétatéreren való keresztül hajlástát, hogy a lett vásár eleimi czikkének puhább állapot szolgáltatásán, a mi humanizmus parancsát, de talán a szépségetlenség ezek kiváza a templomterületen díszeslett. Hogy a ludak csapatokként tavaszunk a járdákon, talán ezt azért tükre, mert ez városias színt ad közűségünknek.

A lovak szágulda és a gyorsbatsai talán előkelőbb teszi utozárni etelet, farasmba a várost, a mi szinten emeli talán jöhirtéket.

A fekete erben a lovak tisztatása a víz gyűgyerejét növeli talán, a mentesben a lovak a tisztia vetül szilárdabb anyagokkal látják el előközűnkint.

A templomtereten a hábosok valóságos pajta nagysága korsorunkat állítanak fel a járdákon; ezt a humanizmus parancsoltja, mert a ki leltta magát a padokon elfehesítik ha csak kis sátrak volnának ott — ezt nem tehetné, hanem kénytelen volna tovább állni. Azután az sem utolsó dolog, hogy a templomi enneknek ezeknek a mezőrsők sátrakban legyen visshangja, mert a részeg emberek jól esik, ha kikurjogathatja magát.

Mire a traehoma korház nekünk, mikor az az elj említtett kód amugy is elfatylotás azoknak a szemekt, kiknek a tisztálátásra legnagyobb szükségük van.

Csak futolagosan említtetem ezenel egy pár rendtelenséget, hogy én is hozzájáruljak ahaz a halátlan munkához melyelyt tek, szerkesztő Ur nem színt mindazt támadni, a mi Also-Lendva városának határnyára van.

A-Lendván, 1900. szept. 11.

Tisztelettel

MATYASOVSKI VINCE
községi képviselő.

Inkább veszítse el a versenyt, semhogy valami baja történjék.

Szentmarjaj arza hirtelen komorrá vált.

— A versenyt meg kell nyerni Mártha. Tudja meg, karrierem, boldogságom, becsületem, minden e versenytől függ-vagy mondja, tudna maga szeretni egy embert a kitől fizetetlen versenytartozások miatt elveszik a kardbotját? . . . A lény eláspádot. Idegesen nezett a főhadnagy arcába, a mely komoly elszántságot tükrözött. Egy pillant mulva azonban Szentmarjaj ismét az előbbi vidám kifejezést állította fel.

— Kis hobó, hiszen csak tréfalant, szólt. Nem olyan komoly az eset. Igaz csak annyi, hogy megakaron nyerni a versenyt és meg is fogom. Ha csak egy kicsit meg kellene várni. Itt van Mártha, csemegetek. Menjen a mamához már türelmetlen lesz.

A főhadnagy kezébe vette a lány kis kezét és megcsókolta az a piezi helyet, belül, a tenyer felé bőrt fedetlenül hagyták. A esők úgy tűnt fel Mártahnak, mintha hosszabb és forróbb lett volna a szokottal. Olyan volt mint a melyet bucsuzóra adunk hosszú ut előtt . . .

Etes csemegetés . . . Az indító feher zászlója lecsapódik. . . . Start.

A tömegben a nagy szenziáció dehesz izzalma vez erőt. Redaragd ez mindenkié, attól a komoly, blazirt nagy szakállú urtól kezdve, a ki a bírói páholyból már ezer túrfeseményt nezett vegy előkelően niánt ezt, egész a kereskedő segédig,

aki ma van először löversenyen. Mindenki látni igyekszik. A legelőbbre a fehér korláthoz ipekordnak, mások a toronyhoz, vagy a tribúnák legmagasabb lépésére futnak fel, hogy miniejobban láthassák az izzalmat futás lefolyását. Az izzatottság a mely az embert minden versenyes látásra elfojja, melynek elemei az örök emberi kíváncsiság és küzdelemben, a győzelem és vereségben való szinte pervers gyönyörűség, mint egy forró aram terjed el a levegőben. Legizotlatabban: az asszonyok, az ő finom idegek legfogékonyabbak a hasonló szenziációk iránt. A szép szemek esilognak, a finom nyakak előre nyulnak, a kiesti kezek görösen összeszorulnak, hogy legteljesebben vegyék ki részüket a küzdes gyönyörűségéből, a

Ezalatt a lovak az első fordulatot megtették. A feszültség egy pár pillanatra felenged. A start követő halális csendet zavaros zsiabongás váltja fel.

— Mind szépen veszik az akadályokat. My dear előre tört. Sorba elhagyja őket. Most már biztos. Hallatszák összezsivaja, mindenfelől.

My dear esakugyan vezet. A lovak most fordultak be az egyenesre. Most már csak egy akadály van előttük. My dear hosszakkal előre van . . . Ugy látszik, a győzelmet már nem lehet tőle elvenni.

Az utolsó akadály előtt pár száz méterrel azonban a lo szágulda is hirtelen, észrevétel nélkül megakad. Irma megállsal, tempója bizonytalanra váltik. A csoportból egy más paripa váltik ki, eléri

és esakhamer el is hagyja. Az akadályt már előtte veszi.

— My dearnak vége. . . Gabriol! . . . Gabriol! . . . Ordítja a tömeg.

E közben Szentmarjaj My dear hátán ijedten dolgozik. Sarkantyúját a lo lágyékba vágja és hatalmas orestapaszkákat mér a nyakára. De hiába. A lo erőlködik, kinyul, azután ismét vissza esik.

Atközött dög . . . A győzelem előtt hagyna cserbe. — Hisz ez nem lehet . . . Az ímént meg jatsza galoppozott . . . Mondja a főhadnagy kétségbeeselten. Előrehajolt és írtozza látja, hogy a lo orrából keskeny, sötét, vér hull lassan. csendesen . . . Vége . . . Orrvérzett kapott. Suttogja a főhadnagy.

E perczben érnek az utolsó akadályhoz. My dear ügyesen át minden erőt és újratl akar. Szentmarjaj érzi, hogy az ugrás sikerülni fog. De előtekintve látja, hogy Gabriol már tul van az akadályon és biztos székössel halad a bírói páholy felé, a melytől már alig száz méter választja el. Hirtelen vasközell kapja vissza az ugrásban lévő állat zablját ez meghorpan . . . Lába a fővénybe akad és visszazugor a pály a homokjára . . . A többi paripa rajtuk keresztül rohan a cél felé, a melyet lo és lovas nem érnek el soha. A versenytér vége. Zavaros láma támad, a közönség átörve a korlátos és szerencsétlenség helye felé! Az orlátos er előkerül és előhozzak a bordágyat. Néhány katonatiszt a szemét törölteti, egy lovaslegény zokog, egy fehérruhás lányt pedig ájultan visznek a kocsijába.

BÁTTASZÉKY LAJOS.

HIREK.

— Az áll. tisztviselők fizetés-mé-
lése. A pénzügyminisztérium szövet-
vényi osztályában már elkészelték az-
zallal, amely az állami tisztviselők fi-
zetésének és nyugdíjának rendezésére vonat-
kozik. Kétféle tervezetet dolgoztak ki. Az
egyik szerint az állami tisztviselők minde-
melyik akkora fizetést kapna, amekkorát
ugyanabban az állásban lévő tisztviselő
Ausztriában kap. Ez azonban oly külömbö-
zöket jelent a költségvetésben, a mire alap-
nem igen képzhető el az idő szerint. Azért
a miniszter rendelkezése egy másik tervezetet
is kidolgozták. Ez is abból az elvből indul
ki, hogy Magyarország tisztviselőinek alap-
fizetését a ausztriai tisztviselők alap-
fizetésétől a külömbözet azonban egy akcja-
közöketeni a régi és az új tétel között
a miniszter, hogy egyes fizetési osztályok-
közöketeni a fokozatok számát. A fizetés-
mérés terve ma és a legközelebbi jövőben
azonban még csak terv marad. Két év múlva
ezerkilencszázkettesben azonban már a leg-
nyilvános valószínűség szerint valóra válik.
Ha nem egészen, legalább részben a aután
majd fokozatosan mind teljesebb mértékben
keresztülviszik, míg csak az egész nagy
munka befejezve nincs.

— **Négyszáz új iskola.** Wlassics miniszter
egy tervet dolgozott ki, mely szerint az országban
400 új iskolát és tanítókat fog építtetni. A ma
hisz tudniuk, hogy az ország 400 állami elemi
iskolája berházakban van. Wlassics Lukács pénz-
ügyminiszterrel egy egyezett meg, hogy az ehhez
szükséges öt millió koronát a pénzügyminiszter öt
éven keresztül egy milliós részletekben a budgete
veszi. A terv mindenesre szép és idős és egy
regi hiányt fog segíteni.

— **A szőlővesszők és szőlőjványok** eladásá-
nak megkönnyítése végett a földművelési mi-
nisztérium felhívja azokat a szőlőbirtokosokat,
akiknek európai vagy amerikai szőlővesszőkkel,
vagy szőlőjványokkal rendelkeznek, hogy keszle-
teket fajtá, minőség (sima vagy gyökeres vesszők)
otjványoknál az alany és a rejt őfolt (mind fajtá)
és mennyiség szerint a termelési hely és az eze-
renkénti eladási árak megjelölésével f. hó 20-ig
jelentek be vármegyék területén a csakortányi,
alsólendvai, nagy kanizsai, letenyei és nevai já-
rásokból Ulicsny Károly szőlészeti és borászati
felügyelőnél Csakortány, míg a többi járásból a
tapolezai vinczellérszkola igazgatóságánál.

— **Gerlóczy Géza** a kassai gazd. tanintézet
közgazdasági és jogi tanszékének tanára, a
„Gyakorlati Mezőgazda” felolós szerkesztője a
napokban adta ki „Jogis ma gazdasági académiá-
na tanintézetek magyarázó és gyakorlati kézikönyve-
czimű könyvét. Ezen munka régóta érzett hiányt
potol a mezőgazdasággal foglalkozók körében,
mert a mellett, hogy az őst termelésre vonatkozó
összes, törvényen vagy rendeleten alapuló jogi
szabályokat rend szeres és könnyen megérthető
irányban tsmerteti, ezen felül részletesen mellátja
az összes magánjogi és közjogi szabályokat, a
melyek a gazdát vagy az általános műveltség
a gyakorlati élet nem pontjából kiválóan énikül
szóval fel illi az egész jogleletet. A ma a szerző
kiadásban jelent meg. ára 5 korona. Megrendel-
hető a szerzőnél; Kassán a Gazdasági tanintézetben.

— Egy jó házból való fiu mint tan-
onc azonnal felvételt **Petrítsch
M. kézműuru, fűszer, vas-
és deszka kereskedésében
Stridon (Zalamegye).**

CSARNOK.

Csalódások.

Irtá E. Dervarics Kálmán.

Gyerekek? — mondom magamban, igaz hogy
még csak huszonek éves vagyok, ő pedig, úgy
látszik önméven fölül van, s nem vehetem szer-
telem, hogy ennyi is gyerekek mond... szeret-
ném ha gyerek helyett vejenek mondana majd,
haj de boldog lennék ezzel az ártatlan kis galamb-
bal, ...

Nem untatom az olvasót annak leírásával,
hogy az ebédelés hogyan történt, elég annyit
tudni, hogy mi hárman egy kis asztalnál ültünk,
hármunknak egy táblán szolgáltak fel az ételt, s
hogy én kedves kis Malvinámnak a legjobb falat-
okat juttattam. sajnos, hogy nagybörszét tá-
nyérjan hagyta, alig evett valamit, s minthogy
velem szemkötött föl, észrevettem, hogy lopva soká
arczomban felejté szeméit, s midőn réá néztem,
elpruult.

Delután két óra lehetett, midőn a kocsis a
gebeket befogta, Malvin és én, stettünk a koci-
hoz s előbbi helyünkét elfoglaltuk, két társunk is
nem sokára bémászott a kocsiha, az öreg ur pedig
már minket megelőzve a bakra ült.

Gyönyörű meleg, verőfényes őszi idő lett, s
két társunk ismét elaludt, oh de szerettem ezt
legalább kedves kis Malvinámmal zavartalanul
társalogni; — ő megmutatta naplóját, az
kis tiszta lapokkal elátott könyvecskéket vett elő
táskájából s átintyáta nekem, s kért hogy nevemet
írjam bele.

En a könyvecskéket s az írót átvettem ölet
s egy tiszta lapra ezt jegyeztem bele: „Kedves
angyalom, Malvinám, én már megvalótltam ke-
gyednek, hogy forrón, lángolon, háturalanul ke-
gyed, — oh! mondja meg, vagy csak írja ide e
lapra, valjon kősz e kegyed szerelmemet viszo-
nozni; oh! jegyezze fel ide; szeret e engem?”

Malvin reszketve vette vissza tőlem a köny-
vecskéket és írót, s félre fordulva s eljövte írta
ugyanazon lapra: „igen! s betette a könyvecské-
t, kezei közt tartva, aztán réam nézett s halk
sohajttal hallatszot ajkairól.

„Szabad keremem” — mondtam, s a köny-
vecke utam nyultam.

Malvin zavardva szorította a könyvecskéket
kezei közé, de én ellent állás nélkül kivátem
kezeiből s felintyám s az igen” szót olvasom,
kis kezét akajnhoz emelve megcsókoltam.

„Oh! mily boldog vagyok most”, mondom,
„adja Isten, hogy szerelmünk örökké tartó legyen,
adja Isten, hogy kegyed pár év múlva kedves
kis feleségemnek nevessem.”

„Nini!” — kiáltott fel Malvina örömmel —
„mindjárt Szekesfehérvárra örülök!”
„Oh! én ennek nem örülök!” — sohajttam
szomorúan — „azt szeretném, ha utazásunk a
vadászlat határáig terjedne, s kegyedet fölöttem
láthatnám.”

Malvinának egy bánatos könyvescpe reggett
szemében.

„Oh! mondja kegyed! — kérdem — „hol és
mikor találkozhatum ismét?”

„Jövő évi márczus 20-án Velenczebe utaz-
unk edes atyámról, de boldogom éreznem ma-
gamat, ha ön is oda jőnne”, volt válasza.

Kissé gondolkoztam, aztán jobb kezemet
nyujtva ezt mondtam neki; „ott leszek, s ott je-
gyezik el magunkat egymáknak. . . .

„Erre örömmel nyujtom kezemet” — vála-
szolta a gyönyörű leány.

Még az nap tovább utaztam Szekesfehérvár-
ról, Malvin a palotai utcában, a 6-ik számú ház
egyik ablakából fehér kendővel intett Isten hozzá-
dolt.

1853-évi márczus 20-án megjelentem Velen-
czében, a szent Márk terén állt posta hivatalba.

mentem, hogy edes atyám számára egy levelet
feladjak; a folyosón egy jegyzék volt a falra ra-
szasztva, kiváncsiságom oda vonzott, a „Postres-
tante” levelek jegyzéke volt az, s rajta állt nevem;
„Velemény Kristof”, s az is oda volt jegyezve,
hogy az „Albáról” vagyis Szekesfehérvárról érke-
zett.

Megdöbbenem érre, rémes sejtelenen furódott
kehlembe, s eszevesztetten siettem a postaszobába,
s utetelem felmutatva átvettem a levelet, s
gyáskérteit borítottam föl, reszketve bontottam
föl, s a mint bele tekintettem, majdnem szörnyet
haltam fajtálmamban; a level tartalma ez volt:
„Kedves uram! Fajdalmom értesítom önt, hogy
szeretett leányom Malvina a mult hó, vagyis
február 20-án tartott itteni táncgyalogiban annyira
meghűtődte magát, hogy fekvő betegge lőn s a
legodonosabb apolás és orvosi segítség dacára
tegnap este elhunyt, utolsó szavában is az ön
nevét emeltette.”

Majdnem megőrültem fajtálmamban, laká-
somra siettem, a divánra vágтам magamat és
sirtam keservesen.

„Oh kegyetlen sors! boldogságot vártam
tőled s te gyaszt hoztál nekem; ez irtoztató!”

Vége.

2548/1900 tk. sz.

Árverési hirdetmény kivonata.

Az alsó-lendvai kir. járásbíróság, mint telek-
könyvi hatóság közhíre teszi, hogy Gross Laura
ferj. Dr. Viola Ignacze. Gross Karoly Jakab,
Gross Ferenc és Gross Dezso Lajos képviselée-
ben az Gross Lajosné szül. Kohn Karolin egy-
ezségi lakos, végrehajtónál Koszticz (Kosztaricz)
István gancisai lakos végrehajtást szendve elől
236 frt. vagyis 452 kor. hátralekötöttökételes
és járulékai iránti végrehajtást ügyében az alsó-
lendvai kir. bíróság területén lévő gancisai 7. sz.
tjűkveni 1. 5. sz. ingatlannak a B. 2. és B. 5.
alatt tulajdonosként bejegyzett végrehajtást szendve
Koszticz (Kosztaricz) István illetőségét képezo
az adó alapján 377 koronára becsült $\frac{1}{2}$ részre
377 korona kiáltási árban, sz. u. o. 246 sz.
tjűkveni 7. 1. sz. 68. hrsz. (Ház advar és kert)
imént nevezett tulajdonát képezo az adó alapján
1017 koronára becsült ingatlanra egészen 1017
korona kiáltási árban, a 7. sz. 291. hrsz.
imént nevezett tulajdonát képezo, az adó alapján
107 koronára becsült egész ingatlanra 107 korona
kiáltási árban, — a 7. sz. 724. hrsz. imént
nevezett tulajdonát képezo, az adó alapján 211
koronára becsült egész ingatlanra 211 korona
kiáltási árban, — az u. o. 299. sz. tjűkveni 1. 1.
sz. 647. hrsz. ingatlannak a B. 4. B. 5. alatt
tulajdonosként bejegyezve volt imént nevezett
tulajdoni illetőségét képezo most Szabolcs István
gancisai lakos nevére álló az adó alapján 479
koronára becsült $\frac{1}{2}$ részre 479 korona kiáltási
árban, — az u. o. 399. sz. tjűkveni 1. 1. sz.
581. hrsz. ingatlannak a B. 1. és B. 3. alatt
tulajdonosként bejegyezve volt imént nevezett
Koszticz István tulajdoni illetőségét képezo
most Szabolcs István gancisai lakos nevére álló az adó alapján 359
koronára becsült $\frac{1}{2}$ részre 359 korona kiáltási
árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt
ingatlanok az 1900. évi október hó 15-ik napján
delelőtől 9 órakor Gancisai községaházán megtar-
tandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási
áron alól is eladhatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok
becsárának 10%-át készpénzzel, vagy az 1881:
LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított
és az 1881. évi nov. 1-én 3833. sz. a. kelt igazgató-
ügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadék-
kepes értékpapírral a kiküldött kezehez lelenni,
avagy az 1881: L. X. t.-cz. 170. §-a értelmében a
bánatpenznek a bíróságnal előleges elhelyezéséről
kiállított szabályszerű elismervény át-szolgáltatni.

Kelt Also - Lendván, 1900. évi júliuk hó
5. napján.

Az alsó-lendvai kir. bíróság mint telekkönyvi
hatóság.

Dr. Fehér Dezso,
kir. albiró.

2426/1900. tkvsz.

Arverési hirdmény kivonata.

Az alsó-lendvai kir. járásbírósg mint telek-
könyvi hatóság közzé teszi, hogy özv. Brückner
Mikszáns született Böhm Karolina zala-lővői lakos
vegrehajtának, Orbán Károly kerkanemefalusi
lakos vegrehajtást szenvedő elemi 100 ft vagyis
212 korona tökéletes és járuléki fránti vegre-
hajtást ügyében az alsó-lendvai kir. bíróság teri-
letén lévő, a kerkanemefalusi régi I. szamu telek-
jegyzőköny helyett kiállított új I. sz. tjkönyvbeni
+ 1. sorszám 331.c. hrsz. alatti, 1/2 részben Orbán
Áron, 1/2 részben vegrehajtást szenvedő
Orbán Károly, 1/2 részben Orbán
Árpád tulajdonát képező, az adóalapján 52 korona
becsült egész ingatlanra, a végreh. törvény
156. §-a alapján 52 korona kikülfalati árban, —
a kerkanemefalusi 130. szamu tjkönyvbeni I. 1.
sorszám 1.b. hrsz. a., — 2. sorsz. 53.b. hrsz. a.,
— 3. sorsz. 215.b. hrsz. a., — 4. sorsz. 271.a.
hrsz. a., — 5. sorsz. 311.b. hrsz. a. részletekbeli
álló, vegrehajtást szenvedett Orbán Károly tulaj-
donát képező, az adóalapján 1420 koronára becsült
ingatlan jóságzestre 1420 koronára kikülfalati árban,
az ugyanezen tjkönyvbeni I. 1. sorsz. 216.a. hrsz.
a., — 2. sorsz. 331.a. hrszám a., — 3. sorszám
341.a. hrszám a., — 4. sorsz. 104.54. hrszám a.
résztelkekből álló, szintén imént nevezett vegrehaj-
tást szenvedő tulajdonát képező, az adó alapján
621 koronára becsült jóságzestre, mégis az ehhez
tartozó a kerkanemefalusi 69. szamu tjkönyv A)
lapján bejegyzett közös erdő 145 7680. része nélkül
621 korona kikülfalati árban, továbbá a kerkanemefalusi
34. szamu tjkönyvbeni + 1. sorsz. 42.
hrsz. a., 1/2 részben Orbán Áron, 1/2 részben Orbán
Károly vegrehajtást szenvedett és 1/2 részben Orbán
Árpád tulajdonát képező, az adó alapján 69 koronára
becsült egész ingatlanra, a vegrehajtási tör-
vény 156. §-a alapján 69 korona kikülfalati árban,
+ 3. sorsz. 330. hrsz. a. imént jelzett árnyban
s imént nevezett tulajdonát képező, az adó
alapján 24 koronára becsült egész ingatlanra, a
végreh. törvény 156. §-a alapján, 24 korona kikülfalati
árban, — a + 4. sorsz. 387. hrsz. a. imént
jelzett árnyban s imént nevezett tulajdonát
képező, az adó alapján 36 koronára becsült egész

ingatlanra a végreh. törvény 156. §-a alapján,
36 korona kikülfalati árban, — a + 5. sorsz. 409.
hrsz. a. imént jelzett árnyban s imént nevezett
tulajdonát képező, az adó alapján 138 koronára
becsült egész ingatlanra, a végh. törvény 156. §-a
aláapján 138 korona kikülfalati árban, továbbá a
penékfalusi 52. szamu tjkönyvbeni + 2. sorszám
129.b. hrszámú, fentebb nevezett vegrehajtást
szenvedő Orbán Károly tulajdonát képező, az adó
alapján 108 koronára becsült ingatlanra 108 ko-
rona kikülfalati árban, — a tofalusi 178. sz. tjk-
yevbeni + 1 sorszám 656 hrsz. 1/2 részben Orbán
Áron, 1/2 részben ugyanelek nevezett vegrehajtást
szenvedő Orbán Károly, s 1/2 részben Orbán
Árpád tulajdonát képező, az adó alapján 220
koronára becsült egész ingatlanra végreh. törvény
156. §-a alapján, 220 korona kikülfalati árban, —
ugy a + 684. hrsz. a. imént jelzett árnyban, s
imént nevezettek tulajdonát képező, az adó alapján
61 koronára becsült egész ingatlanra, a végreh.
törvény 156. §-a alapján 61 korona kikülfalati
árban, az árverést elrendelte, s hogy a fentebb
megjelölt ingatlanok és ugyan Kerkanemefalusi
ingatlanok 1900. évi szeptember hó 24-ik napján
delőtt 9. órákor, a Penékfalvi ingatlanok ugyan
az nap delután 3. órákor, — a Tofalvi ingatlanok
1900. évi szeptember hó 25-ik napján delőtt 9
órákor, Kerkanemefalusi, Penékfalusi, és Tofalvi
közégházainál megtartandó nyilvános árveresen
a megállapított feltételek mellett a kikülfalati ár
alól is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlano-
k becsárának 10⁰⁰-át készpenzben, vagy az
1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árnyalvány
számított és az 1881. évi november hó 1-en 3333.
sz. a. kelt igazságügyminisleri rendelet 8. §-ában
kijelölt övadákképes értékpapírban a kikülfalati
kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170
§. értelmében a hantapenznek a biznyspapír elő-
leges elhelyezéseről kiállított szabályzerű elismer-
vény átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván 1900. évi június hó 22-én.
Az alsó-lendvai kir. bíróság mint telekkönyvi
hatóság.

Dr. Fehér Dezső,
kir. albíró.

**Nelkülözhetlen házi
gyógyszer!**

Törvényesen be-
védjegy.

Egy
családnál
se
hiányoznak
a

Elsa-Fluid

Biztos
és gyors
segítségét
nyújt
a

„Mindenkinek megmondom és megígrom, hogy csak a híres Feller-féle ELSA-FLUID mentette meg életemet” írja ú. Szabó H. telen, Pakozd.

paratlan csodás hatású
ezerszer kipróbált
**FELLER-féle
ELSA-FLUID**
mentette meg
életemet” írja
ú. Szabó H.
telen, Pakozd.

Igaz történet.
Egy öreg em-
ber tíks. 10
filler porto elő-
zetes beküldése
után ingyen
küldetik.

ment: egy költőleg és helyleg a legtöbb betegségnél: lgy: láz, szorog, szaggatás, köcsvény, reuma, köhögés, nátha, gyomoraj, hasmenés, mell-, fej- és fogfájás, el-
együttalanság, gyengeség, szombaj stb. stb. gyorsan és
biztosan gyógyítható. 12 öveg ára használati utasítással
együtt 5 kor. 24 öveg 8.60 kor., 48 öveg 16 kor. Bér-
meleve küldi utánvétellel vagy a józ előzetes beküldés
után az egyedül kizáró:

FELLER V. JENŐ
gyógyászata a „Szt. Háromszághoz”. Stubica 135.
(Zágrab na)

mindenkinek legmelo-
gábban ajánlatok a
**FELLER-féle
REBARBARA-PILULAK**
az „ELSA” védjegygyel.
Biztosan és fájdalom nél-
kül hatnak rossz emérgé-
tesnél, gyomorromlásnál,
székrekedésnél, fegéknél,
vérszűzsgénél, sárga-
lással stb. betegségnél.
1 tükeres (6 doboz) hasz-
nálni utasítással együtt 4 korona bérment ve.
Förnkáth Budapest: Turók József Király- 12 és
Zollán Béla X. koronára 23. gyógyszerkereskedő.

„Reg meghal-
tan volna, ha a
Feller-féle
Elsa-Fluidot
nem használ-
tam volna.”
Neki közön-
heten élete-
met” lgy ír
1900. jan. 11-én
Rácz Zsigmond
Füled.

**Banulatok gygy-
eredmények!**

Balkányi Ernő

könyvnyomdája, könyvkötészete és papirkereskedése

Alsó-Lendván.

**Elvállalok mindennemű
könyvnyomdai és könyvkötészeti
munkát a legjutányosabb árak mellett.**